

॥ २९ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ सचापीति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रजज्ञिवानुत्पादितवान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ भगदैवते पूर्वयोः फल्गुन्योरितिलौकिकाः फल्गुनीनक्षत्रमर्यमादेवता फल्गुनीनक्षत्रं भगोदेवतेति श्रुतेरुत्तरा फल्गुन्योर्वा विवाहं स्थापयित्वानिश्चित्य ॥ १६ ॥ विवाहे समुपस्थिते प्रागेव वि

एवं स भगवाञ्छापं लेभे ग्निर्भृगुतः पुरा ॥ एवमेष पुरावृत्त इति हासोऽग्निशापजः ॥ पुलोमश्च विनाशोऽयं च्यवनस्य च संभवः ॥ २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आ
दिपर्वणि पौलोमपर्वणि अग्निशापमोचने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥ सौतेरुवाच सचापि च्यवनो ब्रह्मभार्गवो जनयत्सुतं ॥ सुकन्यायां महात्मा
नं प्रमतिं दीप्ततेजसं ॥ १ ॥ प्रमतिस्तुरुं नाम घृताच्यां समजीजनत् ॥ रुरुः प्रमद्वरायां तु शुनकं समजीजनत् ॥ २ ॥ शुनकस्तु महासत्वः सर्वभार्गवनन्दनः ॥
जातस्तपसि तीव्रे च स्थितः स्थिरयशास्ततः ॥ ३ ॥ तस्य ब्रह्मनूरुः सर्वचरितं भूरितेजसः ॥ विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तच्छृणुत्वमशेषतः ॥ ४ ॥ ऋषिरासीन्महान्पूर्वं
तपोविद्यासमन्वितः ॥ स्थूलकेश इति ख्यातः सर्वभूतहिते रतः ॥ ५ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु मेनकायां प्रजज्ञिवान् ॥ गन्धर्वराजो विप्रर्षे विश्वावसुरिति स्मृतः ॥ ६ ॥
अप्सरामेनका तस्य तंगर्भं भृगुनन्दन ॥ उत्सर्जयथा कालं स्थूलकेशाश्रमं प्रति ॥ ७ ॥ उत्सृज्य चैव तंगर्भं नद्यास्तीरे जगाम सा ॥ अप्सरामेनका ब्रह्मन्निर्दयानि
रपत्रपा ॥ ८ ॥ कन्याममरगर्भाभां ज्वलन्तीमिव च श्रिया ॥ तां ददर्श समुत्सृष्टां नदीतीरे महानृषिः ॥ ९ ॥ स्थूलकेशः स तेजस्वी विजने बन्धुवर्जितां ॥ स तां दृष्ट्वा त
दा कन्यां स्थूलकेशो महाद्विजः ॥ १० ॥ जग्राह च मुनिश्रेष्ठः रूपाविष्टः पुपोष च ॥ वदधे सा वरारोहा तस्याश्रमपदेशुभे ॥ ११ ॥ जातकाद्याः क्रियाश्चास्याविधि
पूर्वयथाक्रमं ॥ स्थूलकेशो महाभागश्चकार सुमहानृषिः ॥ १२ ॥ प्रमदाभ्यो वरासा तु सत्वरूपगुणान्विता ॥ ततः प्रमद्वरेत्यस्यानाम चक्रे महानृषिः ॥ १३ ॥ ता
माश्रमपदे तस्य रुरुर्दृष्ट्वा प्रमद्वरां ॥ बभूव किल धर्मात्मा मदनोपहतस्तदा ॥ १४ ॥ पितरं सखिभिः सोऽथ श्रावयामास भार्गवं ॥ प्रमतिश्चाभ्यया च त्तां स्थूलके
शं यशस्विनं ॥ १५ ॥ ततः प्रादात्पिता कन्यां रुरवेतां प्रमद्वरां ॥ विवाहं स्थापयित्वाग्नेन क्षत्रे भगदैवते ॥ १६ ॥ ततः कतिपया हस्य विवाहे समुपस्थिते ॥ सखीभिः
क्रीडती सार्धं सा कन्या वरवर्णिनी ॥ १७ ॥ नापश्यत्संप्रसुतं वै भुजं गतिर्यगायतं ॥ पदाचैनं समाक्रामन्मुमूर्षुः कालचोदिता ॥ १८ ॥ स तस्याः संप्रमत्तायाश्चो
दितः कालधर्मणा ॥ विषोपलिप्तान्दशनान् भृशमङ्गेन्यपातयत् ॥ १९ ॥ सा दृष्टा तेन सर्पेण पपात सहसा भुवि ॥ विवर्णा विगतश्रीका भ्रष्टाभरणचेतना ॥ २० ॥

वाहान्शब्दतः परिग्रहमात्रेण भार्यात्वेन कल्पिताया अपि नाशे रुरोर्दुरन्तदुःखावामिरिति परिग्रहस्य दुःखदत्तं व्यक्तं ॥ १७ ॥ १८ ॥ कालधर्मणा सत्युना विषोपलिप्तान्दशनान् सविषान् ॥ १९ ॥ २० ॥